

Мережана Тетяна Олександрівна, вчитель української мови та літератури
Знам'янської ЗШ
І-ІІІ ст. №1 ім. Т. Г. Шевченка

«Василь Сухомлинський – красиве і горде ім'я»

Обладнання: святково прибраний зал, портрет В. О. Сухомлинського, виставка його творів, живі квіти біля портрета письменника-педагога, мультимедійний проектор.



*Діти повинні жити у світі краси,
гри, казки, музики, малюнка,
фантазії, творчості.*

В. Сухомлинський

1 учень

Я – вчитель.
Я – любов і відданість,
Віра і терпіння.
Я – радість і спів радість,
Страждання і співчуття.

2 учень

Я – істина й серце,
Совість і шляхетність,
Я той, що йде, що дарує,
Жебрак і багатий.
Я вчитель і учень,
Вихователь і вихованець

3 учень

Я – той, що прокладає шлях,
І художник життя.
Я притулок дитинства
Й колискова людства.
Я посмішка майбутнього
Й смолоскип сущого.

4 учень

Я вчитель від Бога
Й співпрацівник у Бога

Ш. Амонашвілі

1 ведучий

Ця чудова поезія Ш. Амонашвілі ніби спеціально написана про Василя Олександровича Сухомлинського. У кожному слові звучить образ Василя Олександровича.

2 ведучий

Бо Він Учитель з великої букви. Завжди знав як навчати дітей, як зацікавити, що треба знати педагогу, щоб діти розуміли його, ставали розумнішими та мудрішими.

1 ведучий

Всього себе віддавав наш дорогий земляк школі.

2 ведучий

А тепер давайте поринемо у спогади...

28 вересня 1918 року в с. Василівки, Онуфріївського району, Кіровоградської області в бідній сім'ї народився маленький хлопчик.

Ніколи доля не ходила
До нього з теплим рукавом.
У хаті, біднім колоском,
Його селянка народила.

1 ведучий

Навчався В. О. Сухомлинський у Василівській школі, а коли йому виповнилось 16 років, пішов учитися на вчителя української мови та літератури. Коли розпочалася війна, відправився на фронт, де був тяжко поранений. Після війни Василь Олександрович призначений директором сільської школи в Павлиші. Керував усією школою до останніх днів свого життя.

2 ведучий

Ось така нелегка доля була у Василя Олександровича. Він працював директором, вчителем сільської школи, а у вільний час писав казки, оповідання, вірші для дітей. Його твори люблять усі.

1 ведучий

Ось так і жив педагог, письменник, мудра і творча людина. У нього була надзвичайна любов до дітей. Він умів говорити з ними і слухати їх. Писав твори для дітей, навчав казкою, грою, спілкуванням з природою, дотиком до дерева, до росинки, до сонячного промінчика до прекрасного....

2 ведучий

Але якби він не написав жодного літературного твору, а тільки мудрі свої педагогічні праці, все одно залишився б відомим письменником.

1 ведучий

Якби не написав жодної наукової праці, все одно залишився б великим педагогом. А він, на наше щастя, був і великим педагогом, і великим письменником.

2 ведучий

І хоч В. Сухомлинського в Україні видавали мало (наче боялися його мудрого й дошкульного слова) твори його стали настільною книгою для учня й учителя, розкривають перед нами красу білого світу й рідного слова, навчають людяності й мудрості.

В спадщину нам залишив
Чисті джерела науки.
Нас з тих джерел напоїв
Духом надмірно високим.

1 ведучий

Його твори глибоко поетичні, лаконічні, дотепні, з тонким підтекстом.
(На екрані проєктуються назви казок В. О. Сухомлинського)
Учні-казкарі розповідають казки «Куди поспішають мурашки»,
«Казки школи під голубим небом»

Учень

Він залишив назавжди
Слід після себе у світі.
Слід той не зможуть змести
Сиві і славні століття.

2 ведучий

Мудрі й щирі уроки великого душею й талантом Учителя, залюбленого в дитину, в землю,
у мову, в незнищену спрагу духовного відродження.

Хто він – педагог-творець?
Дітям життя присвятив
Все їм віддав без вагання
Він їх безмежно любив,
Знав їх сердець поривання.

1 ведучий

Ми маємо дуже могутню постать в нашій літературі. Тож звернімося до його золотих
розсипів, до його мудрих уроків і читаймо, думаймо, зростаймо.
Напуваймо цією чистою джерельною водою наших діток – нехай виростають вони
здорові, міцні духом, красиві душею.

2 ведучий

Твори Василя Сухомлинського – це не штучні якісь, механічні вправи, не дидактичний
матеріал для окремих класів, це Книга ніжності й мудрості великого Учителя й Поета.

Вчитель

Шановні друзі, я повірила і ви повірте в ту чудодійну силу, якою Василь Олександрович
Сухомлинський заряджав юні дитячі душі своїх учнів, живив корінчики чутливої
особистості, пробуджував до мистецької творчості.

1 учень

Дружи з усіма: з деревом, пташкою і комашкою.

2 учень

Пам'ятай: без твоєї дружби – ох і тяжко їм.

3 учень

Подаруй мамі усмішку, квітку, пісню, сонечко.

4 учень

Знай: це для неї найкращий дарунок від донечки.

5 учень

Не забудь і про плаксу маленького братика. Розкажи йому казку про бубликів в'язку.

Вчитель



Ось так і згадали ми нашого видатного Учителя, в якого навчаємось всьому.

Василь Сухомлинський –
Для учнів – красиве знайоме ім'я,
А праця його благородна
Мов зіркою в небі сія.
Ті тихі розмови під кленом,
Бажані походи в поля,
Приємним і радісним щемом
Згадає учнівська сім'я.
Казки для дітей пізнавальні
Писав видатний учитель,
А розповіді повчальні
Творив як великий мислитель.
Він серце лишав завжди дітям,
Енергію й силу – роботі.
Щось тихо нашіптував вітам
У казці, у мріях, в турботі.
Виховував учнів в повазі
В пошані до слова Шевченка,
До рідного отчого краю
Й велику турботу про неньку.
Любив українську мову –
Духовне багатство народу,
І йшов до дітей на розмову
І в ясні дні, і в негоду.
Шукав життєдайні струмочки
Коханої нашої мови,
Щоб діти пили і не знали
Від рідної мови втоми.
Казки Сухомлинського – вічні,
Цікаві, легкі, актуальні.
Листи і поради всебічні,
А постать його геніальна.
Впроваджую досвід великий
На уроках із рідної мови,
І учні захоплені дуже,
Не знають від цього втоми.
Його безцінна спадщина,
До якої я постійно звертаюсь,
Це джерело народної мудрості,
І цим я по праву пишаюсь.

Вчитель

Отож, дорогі діти, читаймо казки В.О. Сухомлинського, вивчаймо його творчу спадщину. Він – великий педагог і великий письменник приходить до нас, щоб разом з нами відроджувати дух народу, розбудувати незалежну Україну. (Звучить пісня «Учитель з Павлиша» на слова нашого земляка-поета О.Рябошапки, а музика вчителя музики Т. Петренко)

Він по собі залишив вічний сад,
Де яблука лежать в траві торішній,
І абрикоси сиплять сивий снігопад,
І до морозів червоніють вишні.

Осиротіло світло у вікні,
Очікує господаря щоночі,
Серед зірок, он там у глибині,
Горять його розумні й добрі очі.

Ранкова зірка знову поспіша
Скоріш зігрить і приголубить віти.
Таке життя учителя з Павлиша.
Прекрасне і просте: робота й діти.

Матеріал використано з інтернет джерела

http://osvita.ua/school/lessons_summary/outschool/27528/